

یادداشت کارگری هفته

شمارش معکوس آغاز شده است !

با اعتراضی متحد و سازمانگرانه ، دوازدهم مرداد ، روز محاکمه فعالان نیشکر هفت تپه را ، به روز محاکمه نظام اسلامی بدل سازیم !

امیرجوهری لنگرودی

info@karegari.com

درحالیکه شمارش معکوس برای محاکمه علی نجاتی چهره شناخته شده و از پایه گذاران و پیشکسوتان سندیکای نیشکر هفت تپه و اسماعیل بخشی عضو هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه و چهره سازمانگر تحرکات و اعتراضات دور اخیر هفت تپه ای ها در کف خیابان ، به همراه متحدان آنان در "نشریه گام" یعنی سپیده قلیان - عسل محمدی- ساناز الهیاری- امیر حسین محمدی فرد و امیر امیر قلی که خواستند صدایشان باشند ؛ برای تاریخ دوازدهم مرداد (سوم اوت) به شعبه ۲۸ بیدادگاه نظام فراخوانده شده اند. برای چندمین بار خانم فرزانه زیلابی وکیل علی نجاتی و اسماعیل بخشی احضار گردیده است .

سناریوی درهم تنیده احضار وکیل ، دادگاهی نمودن فعالان نیشکر هفت تپه و فعالان نشریه گام و دیگر فعالان عرصه اجتماعی را چگونه رقم زدند؟

صحنه گردانی رژیم جمهوری اسلامی در امر فشار بر فعالان جنبش مطالباتی اعم از زنان - دانشجویان - معلمان - کارگران و جانبداران محیط زیست و فعالان کانون نویسندگان هم چنان با شدت ادامه دارد. اعلان این فراخوان ها نشان از اقدام آگاهانه و ضد انسانی مقامات امنیتی رژیم برای فشار بر فعالان چپ و مدافع جنبش کارگری است. پیشتر نیز دادگاه رسیدگی به اتهامات ۷ فعال صنفی معلمان خراسان شمالی در تاریخ ۱۱ و ۱۳ تیرماه ۹۸ برگزار شد. به

نقل از شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران، آمده است: در تاریخ ۱۱ تیر ماه ۹۸، جلسه دادگاه رسیدگی به اتهامات محمدرضا رمضان زاده، حسین رمضانپور و حمید رضا رجایی در شعبه ۱۰۲ کیفری دادگاه عمومی شهرستان بجنورد برگزار شد. و در مجموع در این محاکمه فرمایشی محمدرضا رمضان زاده، حسین رمضان پور، حمیدرضا رجایی، سعید حق پرست، علی فروتن، حسن جوهری و مصطفی رباطی هفت فعال صنفی معلمان خراسان شمالی علاوه بر این، پرونده دیگری نیز در دادگاه انقلاب تحت بررسی دارند که تاکنون زمان رسیدگی به آنها تعیین نشده است. همچنین در تاریخ ۱۳ تیرماه نیز در همین شعبه اتهامات مطروحه علیه ۴ فعال صنفی معلمان دیگر به نام های سعید حق پرست، علی فروتن، حسن جوهری و مصطفی رباطی مورد رسیدگی قرار گرفت. با این حال اقدامات حمایتی از بازداشت شدگان سندیکای نیشکر هفت تپه، متحدان آنان در سطح فعالان نشریه گام، زنان بازداشتی روزجهانی کارگر، روز به روز گسترده تر می شود و حمایت های سندیکاهای مستقل کارگری، شخصیت های شناخته شده چپ، فعالان کارگری و دانشجویی تبریز و گیلان و جمع آوری امضاءها و حضور پررنگ خانواده ها و خویشاوندان همراه با عکس های آنها در کنار دیوار زندان اوین، حمایت های جهانی در سطحی گسترده نشان می دهد که آنها فراموش شدگان نیستند و مبارزه برای رهایی آنان در سطوح مختلف همچنان ادامه دارد.

همچنین پیشتر جلسات ابلاغ کیفرخواست به متهمان پرونده هفت تپه پیشتر در تاریخ های ۲۲ خردادماه، ۵ تیرماه، ۱۱ تیرماه و ۱۷ تیرماه سال ۱۳۹۸ از سوی شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران با علی نجاتی و اسماعیل بخشی و آن دیگران برگزار شده بود. ولی این همه ماجرا نیست این اواخر با توجه به انعکاس خبر جدید در سطح شبکه های مجازی آمده است: "جلسه دادرسی بر پرونده سپیده قلیان، اسماعیل بخشی، امیر امیرقلی، امیرحسین محمدی فر، سانازالهیاری، علی نجاتی و عسل محمدی، فعالان اجتماعی و رسانه ای و کارگری که در جریان تجمعات اعتراضی خیابانی کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه در زمستان ۱۳۹۷ از سوی نیروهای امنیتی بازداشت شده بودند، در ساعت ۱۰ صبح روز ۱۲ مرداد ۱۳۹۸ از سوی شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به ریاست "محمد مقیسه" برگزار خواهد شد"

نگرانی در این استکه درست در شرایطی که می باید وکیل فعالان کارگی هفت تپه بالای سر موکلین خود باشد به نوشته کانال تلگرامی سندیکای نیشکر هفت تپه، خانم فرزانه زیلایی وکیل علی نجاتی (عضو سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه)، اسماعیل بخشی (سخنگو و عضو مجمع نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه) و محمد خنیفر (کارگر هفت تپه) به دادرسی عمومی اهواز احضار شد و این در حالی استکه، طبق خبر بالا، قرار است دادگاه موکلان او روز ۱۲ مرداد در تهران برگزار شود. به نوشته سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، فرزانه زیلایی پیشتر به دادرسی شوش احضار شده بود.

ما پیشتر صحنه گردانی نظام در پرونده های اسماعیل بخشی و سپیده قلیان و عسل محمدی و اتهامات مربوط به علی نجاتی را از زبان خانم فرزانه زیلایی در تاریخ هفدهم تیرماه ۹۸ شنیده بودیم. بدون تردید امروز هم در این میان، همه چیز از پیش روشن است. اتهامات نخ

نمای منتسبه بر این افراد؛ "تبلیغ علیه نظام"، "اجتماع و تبانی"، "عضویت در یکی از گروه‌های مخالف نظام"، "نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی" از جمله اتهاماتی بود که پیشتر در برگه کیفرخواست از سوی قاضی شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران "محمد مقیسه" به افراد مذکور ابلاغ شده بود، باردیگر با جوهری تازه تر تکرار خواهد شد. هنر بیدادگاه قاضی مقیسه در همین است. برای اسماعیل بخشی به تازگی پرونده جدیدی با عناوین اتهامی "نشر اکاذیب در فضای مجازی" و "تشویش اذهان عمومی" با شکایت مستقیم وزیر اطلاعات برای این فعال کارگری مطرح شد، اما با وجود صدور کیفرخواست و ارجاع به شعبه ۱۰۲ دادگاه کیفری ۲ شهرستان دزفول قرار است به این پرونده نیز با ارجاع به شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران از سوی "محمد مقیسه" و توسط شعبه مذکور رسیدگی شود. از طرفی اتهامات «اخلال در نظم عمومی» و «نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی» به اتهامات اسماعیل بخشی و سپیده قلیان اضافه شده و از طرف دیگر به اتهامات عسل محمدی و علی نجاتی علاوه بر «اجتماع و تبانی» و «تلاش برای برهم زدن امنیت ملی»، اتهام «همکاری با جریان‌های معاند نظام» نیز افزوده شده است. اتهامات بی‌اساسی که تماماً از سوی بازداشتی‌ها رد شده است... و تا به امروز قاطعانه در برابر چنین اتهاماتی مقاومت کرده و هزینه پرداخته اند.

لازم به توضیح است که علیرغم صدور قرار وثیقه توسط بازپرس در ارتباط با متهمین بازداشتی این پرونده، سرپرست دادرسی اوین، "امین ناصری" و همچنین "محمد مقیسه" قاضی شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران از قبول وثیقه و آزادی موقت این افراد جلوگیری کرده اند. ممانعت از آزادی موقت و عدم تبدیل قرار این افراد از بازداشت به وثیقه در حالی است که امیرحسین محمدی فر در تاریخ ۱۱ تیرماه ۱۳۹۸، در نامه ای خطاب به "محمد مقیسه" رئیس شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران و "باقری" رئیس اندرزگاه ۴ زندان اوین اعلام کرده بود که در صورت عدم توجه یا مرتفع نکردن خواسته آنها از تاریخ ۱۳ تیرماه دست به اعتصاب غذا خواهند زد. در همین رابطه "کمپین حمایت از بازداشت‌شدگان هفت‌تپه و زندانیان ترقی‌خواه" اعلام می‌دارد: "... درحالی‌که ۲۲ خرداد ماه امیرحسین محمدی فرد، سازان الهیاری، سپیده قلیان و اسماعیل بخشی به شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب برای ابلاغ کیفرخواست منتقل شده‌اند، هنوز خبری از آزادی نیست. شش ماه فشار به بازداشتی‌های هفت‌تپه و خانواده‌هایشان سبب شد تا امیرحسین محمدی فرد برای بار سوم دست به اعتصاب غذا بزند. اعتصابی که تنها سلاح و صدای زندانیان در هجوم فشارها است.

شش ماه است که دیوارها بالا آمده و میان ما و آنها فاصله انداخته اما این فواصل دوری، نزدیکی صدایی را نوید می‌دهد که از کارخانه آغاز شده است. روزهای بازداشت، روزهای اعتراف‌گیری اجباری، اجبار برای نفی شکنجه روحی و فیزیکی، بازجویی و احضار خانواده زندانیان و فشار برای عدم اطلاع‌رسانی از وضعیت عزیزانشان است. روزهای تحت فشار قرار دادن خانواده سپیده قلیان و اسماعیل بخشی و تهدید و فشار بر کارگران هفت‌تپه به خاطر حمایت از بازداشتی‌هاست.

روزهای تلخی و ایستادن عزیزانی که بعد از پنج ماه اتمام بازجویی‌ها و تحقیقات هنوز قرارشان به وثیقه تبدیل نشده و در بندند. بارها نسبت به نگهداری زندانیان سیاسی در کنار زندانیان جرایم دیگر، عدم دسترسی به وکیل و تحلیل رفتن جسمی و روحی و عدم دسترسی به ملاقات کابینی با خانواده اعتراض کرده‌اند. فشارها تا سر حد لغو قرارداد کاری اسماعیل هم رسیده است. با این وجود سه عضو نشریه گام، سپیده و اسماعیل مصمم‌تر شده‌اند...". بطوری که امیر حسین محمدی فرد و همسرش ساناز الهیاری از ۱۳ تیرماه دست به اعتصاب غذا زده که در تاریخ ۲۵ تیرماه ساناز بنا به درخواست اطرافیان به اعتصاب خود پایان داده اما اعتصاب غذای امیر حسین علیرغم افت شدید فشار، ضعف جسمی و تاری دید تا رسیدن به مطالبات خودکماکان ادامه دارد. ضمناً ساناز الهیاری بعد از پایان اعتصاب غذا، همچنان از ضعف شدید و لرزش اندام‌ها در رنج است و طبق گفته پزشک اوین باید هرچه زودتر توسط پزشک متخصص مغزو اعصاب تحت مداوا قرار بگیرد.

به این مجموعه باید به وضعیت اسفبار سپیده قلیان و رفتن او به پای اعتصاب غذا را افزود. سپیده قلیان از روز سه شنبه اول مرداد بدلیل جابجایی در زندان‌ها و شرایط بد زندان قرچک و بی احترامی به خود و خانواده اش در روز ملاقات، دست به اعتصاب غذا زده است. در این میان گزارشات حکایت از آن دارد که روز ۴ مردادماه سپیده قلیان به دلیل افت شدید فشار، بیهوش و به بهداری زندان منتقل شده است. با توجه به نگرانی شدید در مورد وضعیت سلامت سپیده قلیان، امیر حسین محمدی فرد و ساناز الهیاری و محکوم کردن ادامه بازداشت غیر قانونی آنان، مقامات قضائی و امنیتی را باید مسئول حفظ جان و سلامت آنان اعلان نمود!

به این مجموعه باید از ارسال پرونده‌ی سه نویسنده به شعبه ۳۶ دادگاه تجدید نظر صحبت کرد. در اطلاعیه کانون نویسندگان ایران آمده است: پرونده‌ی رضا خندان (مهابادی) و بکتاش آبتین دو عضو هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران و کیوان باژن از دبیران قبلی کانون به شعبه‌ی ۳۶ دادگاه تجدید نظر فرستاده شده است. این سه نویسنده در اردیبهشت سال جاری در شعبه‌ی ۲۸ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی مقیسه محاکمه و مجموعاً به هجده سال زندان محکوم شدند. اتهام آنها "تبلیغ علیه نظام" و "اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور" است و مصادیق اتهام‌ها: عضویت در کانون نویسندگان ایران، بیانیه‌های کانون، شرکت در مراسم یادبود مختاری و پوینده و احمد شاملو و تألیف کتاب "پنجاه سال کانون نویسندگان ایران". چند روز پس از صدور رای وکلای این سه نویسنده به آن اعتراض کردند. اکنون پرونده برای بررسی به شعبه ۳۶ دادگاه تجدید نظر فرستاده شده است. رای بدوی اعتراضات فراوانی به دنبال داشت. به این ترکیب باید تهاجم چندین باره به فعالان زیست محیطی و به دستگیری‌های اول ماه مه یازدهم اردیبهشت امسال و زنان بازداشتی هم اشاره نمود. حالا هشتاد و چندمین روز بازداشت موقت بازداشت شدگان روز کارگر خانم‌ها: عاطفه رنگریز، ندا ناجی، مرضیه امیری که به دلیل بیماری گوارشی در بیمارستان بستری است و سی و چندمین روز بازداشت آنیسا اسدالهی مدرس زبان انگلیسی، یکی دیگر از بازداشت شدگان روز جهانی کارگر که در روز چهاردهم اردیبهشت با قرار کفالت سی میلیون تومانی آزاد شده بود بدون هیچ توجیهی مجدداً در روز ۲۸ خرداد، هنگام بازگشت از محل

کار بازداشت شد و در سلول انفرادی بند ۲۰۹ زندان اوین زندانی می باشد. ایشان ممنوع الملاقات است و در مدت بازداشت تنها دوبار در تاریخ های نهم و شانزدهم تیر ماه تماس تلفنی خیلی کوتاه و کنترل شده با خانواده داشته و در تماس تلفنی صورت گرفته به ایشان اجازه نداده اند راجع به موضوعات پرونده صحبت کند. با توجه به نگهداری وی در سلول انفرادی، ممنوع الملاقات بودن و طولانی شدن مدت بازجویی از وی، نگرانی ها در مورد بازجویی سخت و غیرمعمول از آنیسا اسدالهی را افزوده است. در کنار سرکوب جنبش کارگری و جنبش زنان، فشار بر فعالان محیط زیست نیز افزایش یافته است. دستگیری تمام نهاد رهبری انجمن سبز چیا؛ علی رضایی، امید صالحی، یادگار دلجو، فاتح هوشمند و گوران قربانی در مریوان آخرین نمونه این سیاست است. این فشار در دیگر شهرها و مناطق نیز جریان دارد و تلاش برای راه اندازی دادگاه دستگیرشدگان هم پرونده کاووس سیدامامی نیز در همین راستاست. باید نوشت: در برابر وسعت جنگل خواری و به آتش کشاندن منابع طبیعی و جنگلی - زمین خواری - کوه خواری و خاک خواری درون دستگاه حاکمیت استبداد اسلامی، هم اینان جنبش مدافع محیط زیست را نیز یکی از اصلی ترین ستون های مبارزه ضد حکومتی تلقی کرده و به مقابله با آن برخاسته اند.

چرایی وارونه انگاری نظام اسلامی را دربستر چه شرایطی باید سنجید؟

در جمهوری اسلامی فشار بر کارگران و مدافعان حقوق کارگران، بارفروشان و دست فروشان - نویسندگان - معلمان و این اواخر ضرب و شتم بازنشستگان مادران و پدران که سال های سال کمر به خدمت چرخه جامعه بسته بودند و امروز باید دوران خوش استراحت و بازنشستگی شان باشد، مورد ضرب و شتم قرار گرفته اند. اینان تنها مورد تعرض سرکوبگرانه دور اخیر نیروهای امنیتی و ضد شورش اسلامی نیستند. به موازات شروع تابستان سرکوب زنان ابعاد بسیار گسترده ای یافته است. به گفته رئیس پلیس تهران بزرگ، در چند ماه گذشته میزان پیامک های پلیس به نقض کنندگان حجاب اجباری و بازداشت و تذکر و یا حتی جلب زنان و دختران جوان چهل درصد افزایش یافته است. علیرغم بالا رفتن حجم و کیفیت سرکوب، به گفته رئیس پلیس تهران، رعایت حجاب بویژه در ادارات و بیمارستان از خیابان ها کمتر شده و این سیاست پوشش اجباری با شکست تمام عیار روبرو شده است. در کنار فشار بر جنبش مدنی زنان، دستگیری فعالان زنان چه در عرصه حقوق زنان و چه در دیگر عرصه ها نیز با شناعت بیشتری جریان دارد و هر روز خبر تازه ای از بازداشت آنان منتشر می شود. عدم رها سازی زنان دستگیر شده روز جهانی کارگر را بعد از هشتاد روز بدلیل اجاد رعب عمومی در زنان جامعه در دستور کار خود دارند. عبارتی شبیح انقلاب زنان، حاکمیت تاریک اندیشان را بشدت هراسان ساخته است. به موازات حضور زنان در صحنه رویارویی ها ما شاهد حضور جدی کشاکش های جنبش مطالباتی هستیم که تمامی ندارد و این در حوزه نیروهای محرکه، ظرفیت های بالقوه ای برای ایجاد ارتباط متقابل میان مطالبات اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، کارگری، زنان، حقوق شهروندی، ملی و محیط زیستی ایجاد می نماید، که مختصات شکل، دامنه، تاثیرات و ضرباهنگ کنشگری آن از منطق برآوردهای کمیت گرایانه و آماری صرف و یا تحلیل های ناظر بر آن تبعیت نمی کند. اساسا بحران مزمن اقتصاد ایران که تحریم های امپریالیستی و برنامه برچیدن یارانه ها

به آن عمق و شدت بی سابقه ای داده قبل از هر چیز عامل خانه خرابی و بیکاری گسترده کارگران واحدهای تولیدی کوچک و متوسط شده است. امنیت شغلی اردوی کار را در برابر خود دارد و در این میان بسیاری از شهرک های صنعتی عملاً تعطیل شده اند یا در آستانه تعطیلی کامل قرار گرفته اند. در شرایطی که مرز کار و بیکاری و ساعات کار و فراغت، قراردادهای برده دارانه موقت در بین کارگران بیداد می کند، گزارشات موجود مؤید این است که ، مبارزه بی امان جنبش مطالباتی تعطیل نشده است .

درست در چنین شرایطی برای نظام، سرکوب عریان جزئی جدایی ناپذیر از موجودیت رژیم اسلامی است. هر چه تلاش و مبارزه فعالان کارگری بر علیه فلاکت وحشتناکی که به مزدبگیران کشور تحمیل شده، گسترش یابد و هر قدر مبارزات خود کارگران عمق و دامنه بیشتری بگیرد، به همان میزان باید انتظار داشت که ابعاد سرکوب ها بیشتر شود. از این رو گسترش دائمی فعالیت های حمایتی در خارج از کشور و برپایی کارزارهای موثر، یکی از اولویت های اصلی حامیان جنبش کارگری در خارج از کشور است. همسویی و اتحاد عمل گسترده مبارزاتی میان حامیان جنبش کارگری در خارج از کشور، روحیه مقاومت در برابر دستگاه سرکوب رژیم در داخل کشور را بالاتر می برد. جلب توجه تشکل های مستقل و افکار مترقی در سطح جهان نسبت به اقدامات سرکوبگرانه رژیم نیز به شرطی که پیگیرانه دنبال شود، فشار سیاسی را بر رژیم افزایش می دهد و در کاهش دشواری های مبارزه کارگری در داخل کشور موثر خواهد بود.

درست بر بستر این همه ویرانه گری چهار دهه آفریده شده حاکمیت ضد کارگری و ضد آزادیخواهی ایست که قرار است پیشگامان هفت تپه و متحدان آنان از فعالان نشریه گام را به بیدادگاه سرمایه ببرند تا نتیجه میلیارد ها دلار اختلاس ، چهل سال تباهی و دزدی ، غارتگری و زندان و کشتار دو تابستان خونین زندانیان سیاسی را لاپوشانی و انکار نمایند و برای فرزندان مقاوم ما دیگر باره پرونده جعلی بسازند. سکوت در مقابل این سیاست کثیف و ضد بشری حاکمیت اسلامی ، شایسته هیچ انسان شریفی نیست .

جرم علی نجاتی ها و اسماعیل بخشی ها دفاع از مطالبات هم طبقه ی های خود و دغدغه پرداختن به سفره های خالی همسلکان خویش بوده و جرم سپیده قلیان - عسل محمدی و ساناز الهیاری و امیر حسین محمدی فرد و امیر امیر قلی همصدایی با آنان و انعکاس صدای بی صدایان بوده است .

فریاد آزادی بی قید و شرط همه نام بردگان و همه زندانیان عقیدتی و سیاسی ، باید به فریاد همه آزاد اندیشان ایرانی بدل گردد. باید و می توان روز دوازدهم مرداد ۹۸ (سوم اوت ۲۰۱۹) را به روز تعرض علیه کلیت نظام بدل نمود. چنین باد!

جمعه ۴ مرداد ۱۳۹۸ برابر ۲۶ ژوئیه ۲۰۱۹

سایت روز شمار جنبش کارگری ایران

<http://karegari.com>

